

Bruselj, 9.11.2016
SWD(2016) 371 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije

{ COM(2016) 721 final }

{ SWD(2016) 370 final }

{ SWD(2016) 372 final }

Povzetek
Ocena učinka glede morebitne spremembe metodologije za izračun dampa v zvezi z Ljudsko republiko Kitajsko (in drugimi državami brez tržnega gospodarstva).
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
Prehodna ureditev iz oddelka 15 protokola o pridružitvi Kitajske k STO omogoča uporabo posebne metodologije za izračun dampa. Zaradi vsesplošno razširjenih izkrivljanj v kitajskem gospodarstvu se kitajske cene in stroški štejejo za nezanesljive; stopnja dampa se v preiskavah trgovinske zaščite EU izračuna na podlagi cen in stroškov v tretji državi s tržnim gospodarstvom (t. i. primerljivi državi). Ker decembra 2016 nekatere določbe oddelka 15 prenehajo veljati, bi bilo treba to metodologijo spremeniti. Ker pa izkrivljanja v kitajskem gospodarstvu še vedno obstajajo, bi z uporabo kitajskih cen in stroškov za izračun dampa v veliko primerih močno podcenili dejansko stopnjo dampa, morebitni ukrepi, uvedeni na tej podlagi, pa ne bi bili učinkoviti pri odpravi škode, ki jo povzroči dampinski uvoz. To bi imelo znaten negativen učinek na konkurenčnost industrije EU (približno 50 % veljavnih ukrepov trgovinske zaščite zadeva uvoz s Kitajske). Po podatkih neodvisne študije bi se stopnje dajatev lahko zmanjšale za do 30 odstotnih točk in ogrozile okoli 200 000 delovnih mest v EU.
Kaj naj bi prinesla ta pobuda?
Glavni cilji so spodbujanje proste in pravične trgovine, povečanje konkurenčnosti EU in rasti ter ustvarjanje/ohranjanje delovnih mest v EU. Zato je ob hkratni ustrežni obravnavi izteka veljavnosti nekaterih določb oddelka 15 protokola o pridružitvi Kitajske k STO treba zagotoviti ohranitev učinkovitosti instrumentov trgovinske zaščite EU. Tako je zaželeno, da se zagotovita učinkovit odziv na dolgotrajna izkrivljanja v kitajskem gospodarstvu in ustrezno sredstvo za izravnavo škode, ki jo povzroči nepravilno trženi uvoz (tj. dampinski/subvencionirani uvoz). Hkrati bi bilo treba ohraniti tesne vezi s Kitajsko na podlagi skupnih interesov.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
V skladu s členom 5(3) PEU se načelo subsidiarnosti ne uporablja na področjih, ki so v izključni pristojnosti EU. V skladu s členom 3(1)(e) Pogodbe o delovanju Evropske unije je skupna trgovinska politika v izključni pristojnosti EU. Člen 207 PDEU nadalje določa, da „ukrep[i] trgovinske zaščite, na primer pri dampu ali subvencijah“ temeljijo na enotnih načelih skupne trgovinske politike. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja pri tej pobudi. EU mora zagotoviti skladnost z mednarodnimi obveznostmi EU.

B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so se upoštevale? Ali ima katera od njih prednost? Zakaj?
Analizirali in primerjali so se učinki treh možnosti politike: <ul style="list-style-type: none"> - Možnost 1: (osnovni scenarij), ki ne vključuje nobenih sprememb politike. Te možnosti sicer ne moremo obravnavati kot običajno možnost brez sprememb, saj bodo nekatere določbe oddelka 15 zagotovo prenehale veljati, s čimer se bo politični in pravni okvir spremenil. - Možnost 2: uporaba standardne metodologije bi pomenila, da bi Kitajsko obravnavali enako kot vse druge članice STO s tržnim gospodarstvom, kar bi znatno oslabilo instrumente trgovinske zaščite EU. - Možnost 3: zajema novo metodologijo, ki bi omogočila učinkovito zajetje netržnih izkrivljanj in nadalje okrepila instrumente trgovinske zaščite. Podmožnost 3.1 sestavljata dva elementa: obravnava izkrivljanj in prehodnih obdobj, da se zagotovi učinkovitost ukrepov, ki se že izvajajo. Podmožnost 3.2 obravnava pravilo nižje dajatve in protisubvencijski element. Možnost 3 (kombinacija obeh podmožnosti) je najprimernejša možnost. Najbolje lahko prispeva k doseganju zastavljenih ciljev.
Kdo podpira katero možnost?

Zdi se, da dajejo nekatere zainteresirane strani (zlasti industrija) prednost možnosti 1 – brez sprememb. Vendar bi lahko bile pravne in politične posledice te možnosti precejšnje.

Možnost 2 podpirajo nekateri uvozniki in trgovci. Vendar bi se s to možnostjo oslabili instrumenti trgovinske zaščite EU, zmanjšale stopnje dajatve in tako povečal obseg uvoza po nižjih cenah. Konkurenčnost industrije EU bi se znatno zmanjšala in ogrožena bi bila številna delovna mesta.

Možnost 3 ustreza stališču številnih zainteresiranih strani, ki vztrajajo pri ohranitvi učinkovitosti instrumentov trgovinske zaščite, želijo dobro pravno podlago zanje in preprečitev poslabšanja odnosov s Kitajsko.

C. Učinki prednostne možnosti

Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

S podmožnostjo 3.1 bi se uvedle nekoliko nižje stopnje dajatev (za približno 4 %) v primerjavi s sedanjo metodologijo. S podmožnostjo 3.2 bi se uvedlo povečanje stopenj dajatev za približno 8 %. Tako ekonomski kot socialni učinek kombinacije obeh podmožnosti bi bil predvidoma nevtralen. Zato bi bilo treba ohraniti sedanje ravni zaposlenosti. Ker je makroekonomski učinek instrumentov trgovinske zaščite razmeroma majhen (ukrepi trgovinske zaščite zadevajo 2 % do 5 % celotne trgovine s Kitajsko), je zelo težko količinsko opredeliti vplive na okolje zaradi spremembe metodologije. Lahko rečemo, da je proizvodnja v EU okolju prijaznejša kot na Kitajskem ter da povečanje pošiljk negativno vpliva na emisije CO₂ in ogljični odtis.

Glavne skupine upravičencev so industrija in delojemalci v EU. Zagotovila/povečala bi se konkurenčnost industrije in ohranila delovna mesta.

Kakšni so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Učinki možnosti 3 so večinoma pozitivni. V nekaterih primerih lahko uvozniki/trgovci čutijo morebitne negativne učinke zaradi nekoliko višjih protidampinskih dajatev v primerjavi z obstoječimi stopnjami dajatev. Vendar so taki negativni učinki omejeni, saj bi se stopnje dajatev le nekoliko povečale, uvozniki in trgovci pa imajo v večini primerov možnost prehoda na druge vire oskrbe (ki niso predmet dajatev trgovinske zaščite).

V okviru pobude se ne pričakuje stroškov izpolnjevanja obveznosti, ker se preiskovalni postopek (zbiranje podatkov, izračuni itd.) za stranke v primerjavi s sedanjo prakso ne bi spremenil.

Kakšen bo vpliv na podjetja, MSP ter mikropodjetja?

Trgovinska zaščita bo na MSP vplivala različno, odvisno ali gre za proizvajalca, uporabnika ali uvoznika/trgovca. Običajno so izdelki, ki so predmet ukrepov trgovinske zaščite, izdelki za industrijske uporabnike in MSP, mikropodjetij pa pogosto ne zadevajo neposredno. Vendar so ukrepi trgovinske zaščite v nekaterih sektorjih (na primer namiznega pribora, koles) lahko ključni za preživetje industrije, kar velja za večja podjetja in tudi za MSP. Zaradi svoje velikosti in posebne strukture so lahko MSP bolj občutljiva na spremembe in jih lahko tako vsaka sprememba metodologije bolj prizadene kot velika podjetja.

Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?

V zvezi s tem se ne pričakuje noben znaten učinek. Za vsako povečanje delovne obremenitve preiskovalnega organa (služb Komisije) zaradi nove metodologije se pričakuje, da ga bodo odtehtale koristi dejstva, da se metodologija primerljive države ne bo več uporabljala (preiskava in preverjanje na kraju samem v primerljivi državi ne bi bila več potrebna).

Ali bo prišlo do drugih znatnih učinkov?

Z možnostjo 3 se bo predvidoma ohranila/povečala konkurenčnost industrije EU. Preprečile bi se tudi vse morebitne pomanjkljivosti EU v primerjavi z drugimi članicami STO (na primer ZDA ali Japonsko, ki v tej fazi predvidoma ne bodo spreminjale svoje metodologije). Te države bi namreč uvedle višje dajatve kot EU (pri uporabi standardne metodologije), kar bi lahko povzročilo preusmeritev trgovine v EU.

D. Nadaljnji ukrepi
Kdaj se bo politika pregledala?
Načrtuje se pregled politike po petih letih, kar bo omogočilo dovolj časa, da bodo na razpolago tehtni podatki.